

B A R S I H I R L A P.

Politikai hetilap. Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési árak: Egész évre 10 korona, félévre 5 korona, egyes szám 20 fillér. Hirdetmények beiktatása jutányosan számíttatik. A „Nyílt tér” sorának közlési díja 50 fillér.

Felelős szerkesztő és lapkiadótulajdonos
Dr. TÖRÖK MÓR.

A lap szellemi részét illető kéziratok a szerkesztőség, hirdetések és pénzküldemények a kiadóhivatal címére küldendők. Kéziratok nem adatnak vissza.

Apponyi és a demokrácia győzelme.

Irta: Dr. Török Mór.

Nem is oly rég volt, alig néhány éve. Midőn az ország parlamentjében jobbról is, balról is igazán méltatlanul támadták, gunyolták, kiközösítéssel fenyegették a demokrácia képviselőjét. Mert ostorozta a meg nem érdemelt előjogokat, kiváltságokat. Mert hirdetni merészelt, hogy Magyarország alkotmánya, szabadsága, boldogsága a demokrácia győzelme nélkül el sem képzelhető.

S ime, — mely szerencsés fordulata a sorsnak, — egy-két év múltán az országnak ép legkitűnőbb, legtehetségesebb, legképzettebb polgára, a világhírű okos és tudós Apponyi Albert gróf, — a legjobb magyar hazafiak egyike hirdeti ugyanezt az elvet. És különös jelentőséget kölcsönöz e gyönyörű hitvallásnak kétségtelenül az a körülmény, hogy Apponyi Albert gróf ma Magyarország vallás és közoktatásügyi minisztere. Vagyis, hogy az országnak első tényezője vallja ez elvet, — az,

akinek első sorban hivatása, kötelessége a nemzetet, — a jövő nemzedékét nevelni.

A „nagy” Apponyi Albert nevéhez fog tehát fűződni Magyarország dicsőséges történelmének új korszaka. A szellemi fejlődés friss üdítő forrásához vezet ő, — mint egy Mózes, — az ő népét, hogy megifjuddjék e forrás vizéből, mert ifjúi hévvel, lelkesedéssel és erejének teljével akarja bevezetni népét az ígéret földjére: a szabad nemzeti magyar állam örökébe.

Hozsánna harsogjon Néked, magyarok legderekabbja! Erdők és bérczek a te neved dicsőségétől visszhangozzanak!

Van-e a hazában, kinek agyát, szívet át és át ne hatotta volna már az a gondolat, hogy a haza minden egyes polgárának egyenlő joga van becsületes munkájának gyümölcseit élvezhetni? Nem érezzük-e azt is mindnyájan, hogy Magyarországon eleddig csak üres jelszó maradt a jogegyenlőség? Hogy csak ámitás, csak szemfényvesztés volt eddig a becsületes munka védelme? A nemzet köz-

tudatába nem hiába ment át annak a közmondásnak az igazsága: Nem boldog a magyar. Hiszen kell, hogy elégületlen legyen a nemzet, hogy önönmagával meghasonlásba jusson, hogy el legyen keseredve. Csak nagyhangú szószártyárkodás volt eddig az, ami a becsületes munkát védelmezte, de nem igazság, nem jogegyenlőség. Hol érdem volt a lomhaság, a semmivetés, hol ur volt a dologkerülő és lealázott, megvetett, ki nehéz munkából sinylődött, ott aranyakkal fizette az ország, drága pénzen a társadalom heréit, a nemzet lustáit s fizette a munkáskéz keserves fáradságával szerzett és szenvedések árán nélkülözött filléreiből.

Bármennyire szörnyű is ez a kép, — tagadhatatlan mégis, hogy való ne volna.

Annál jobban esik hát lelkünknek az a kép, melynek Apponyi Albert gróf, — a magyar kultúra első apostola festette meg körvonalait és amelynek igazi neve a „magyar demokrácia győzelme.”

Nem utópia, nem mesebeli jövő ez a kép, mely talán csak a képzelődést volna hivatva felesiklan-

TÁRCZA.

Egy ház.

Valahol a Duna mentén
Van egy város, van egy ház.
Hej, de sokat jártam arra,
Ifjú voltam, hű és balga,
Tán azért ért annyi gyász.

Üres lett a nyájas porta,
Üres a nevem is.
Elkerültem, elszakadtam;
Hej de árván is maradtam
En is, más valaki is.

Tán, ha egyszer haza jönnénk,
Viszontlátnál engemet,
S ott, a házban találkoznánk:
Talán újra megtalálnánk,
Ami egyszer elveszett.

Kondoros Elemér.

A csodalámpa.

Irta: Sas Ede.

A híres utazó ebéd után érdekesnél-érdekesebb dolgokat beszélt a társaságnak, — a nélkül azonban, hogy szivarjáról hanyag előkelőséggel leverte volna a hamut. Világjáró elbeszélőnk ugyanis nem volt dohányos s így e tekintetben zavarban lettek volna vele a divatos elbeszélés-írók. Contiguere omnes — s ő elkezdte.

Bagdadban jártam akkor, a kalifák vá-

rosában, a mely fölött az ezeregy éjszaka meséinek varázsa lebeg. Mondhatom, hogy a városnak valóban égető szüksége is van erre a varázsrá, amely pusztuló romjait megaranyozza. Hol vannak a ragyogó márványpaloták, amelyekben az igazhitűek uralkodója a távol országok, a kieneses Indiák hódoló, ajándékhözó követeit fogadta. Hol a Kelet bujaságával viruló tündérkert, a melyben a Harun-al Rasid, a királyok királya, vendégeinek, az idegen uralkodóknak szemképráztató ünnepeket rendezett? Szépséges Seherezade, meséknek, álmoknak aszszonyja ha most feltámadnál, hova menekülne ebből a züllő, roskadozó fészekből? Azzal a bánatos dallal lelkemben, amely a fényes multak temetőjében mindig fölesendül bennünk, sétáltam a mindenféle keleti tarkasággal teli bazárok szűk utcáin, a tevehajtó fiúk lökdösése közepette. Az alkony már belopózkodott a girbe-gurba sikátorokba, a mikor egy ütött-kopott zsisárusba ütköztem, aki mindenáron rám kötötte a portékáját.

— A próféta megáld gyaur létedre, ha nem sajnálod tőlem azt az egynehány dénárt, — helyezte kilátásba a legfelsőbb támogatást az öreg; s noha én nem igen biztam Mohamed e szabadelvű felfogásában, mégis szétnéztem holmija között. Volt ott minden, aminek én hasznát nem vehettem; rozsdáette, ócska szerszám egész halommal. Kiválasztottam végre is egy törött üvegű kézilámpát s odavettem érte a néhány pénzdarabot a kalmárnak, aki

azt szájához és homlokához érintette s nagy hálálkodások között bocsátott utamra. Bagdadi kalandjaimról nem beszélek, — bár igazolhatom, hogy Seherezadenak elég csinos utódjai élnek ott ma is, — hanem ott folytatom tovább, amikor hazatérve hozzáfogtam a kicsomagoláshoz. Ime: a sok drága ajándék között ez ócska lámpa is kezembe akadt. Megnéztem, ha nem lehetne-e valami hasznát vennem? Forgattam kezemben s megdörzsöltem az üvegét.

E pillanatban mintha zugó szél tört volna a szobámba. Kékes villámok cikáztak körül, ijedtemben kihullott a kezemből a bagdadi zsisáru. Óriás, denevérszárnyu, horgos ujjú rémalak termett elém, egész olyan, mint az Ezeregyéj történetének képein láthatunk.

— Mit kívánsz, uram és parancsolóm? — kérdezte a szellem kísérteties hangon, miközben jóakaratosan mosolygott felém, ami meglehetősen félelmes külseje mellett is bizalomra hangolt.

— De kicsoda ön és hogy jön ide? — kérdeztem kissé nekibátorodva.

— Tudd meg, ó irigylendő halandó, — zugott a szellem válasza — hogy Allah csodás rendeléséből Aladin csodalámpája került a kezébe. A bűvös lámpa, amelyet ha megdörzsölsz, megjelenik előtted a szellem, — én, vagy valamelyik társam. . . .

— Aki éppen ügyeletes, ugy-e bár? — vettem közbe én.

— Megjelenik és kiségit minden bajból, fenevadak torkából, sárkányok körmei

dozni. Ha Isten is, a magyarok Istene is úgy akarja, mint Apponyi Albert gróf, — nem lehet kétség benne, hogy közel van a magyar nemzetnek régóta sóvárgott boldog jövője. Annyira közel, hogy még a most élő nemzedék is nemcsak bepillantást tehet bele, de maga is élvezheti.

Választások Barsvármegyében.

Az aranyosmaróti választókerületben.

Előre látható volt, hogy az aranyosmaróti választókerületben az előző idők választásaitól eltérően most nyugodtan és békésen fog lefolyni a választási küzdelem. A kerület köztisztviselőinek és közbeesüléseinek örvendő volt képviselője, Karácsonyi Sándor kisapáthi plebános az egyetlen jelölt, akit még azok is lelkesen és kitartóan támogatnak, kik eddig az ő legveszedelmesebb ellenfelei voltak. Értjük alatta a szabadelvű aera alakzatait, kik nem ép a legszebb fegyverekkel küzdöttek még csak két év előtt is az egyesült ellenzék zászlaja ellen. Részünkről csak örvendeni tudunk neki, hogy ezeket a kemény ellenfeleket a hazafiság tüzeben egy pártba, az egyesült ellenzék pártjába lehetett beolvasztani és nem kételkedünk benne, hogy a jövőben sem hagyják el ezt a most kitűzött zászlót. — Karácsonyi Sándor képviselőjelölt néhány nap alatt bejárta az egész választókerületet, mindenütt szeretettel és lelkesedéssel fogadták. A kerület székhelyén Aranyosmaróton folyó hó 23-án tartotta meg a város piacz terén programbeszédét. A választóközönségnek Znamenák Sándor helybeli ügyvéd, takarékpénztári igazgató kérte fel a jelöltet programbeszédjének megtartására, mire a jelölt részletesen kifejtette azokat a főbb elveket, melyek megvalósításához a maga részéről hozzájárul. Megelégedéssel vettük tudomásul, hogy Karácsonyi Sándor radikális magyar nemzeti politikát követel. „Magyaroknak kell mindnyájunknak lenni” — mondá ő, mert mindnyájunk léte és boldogsága csak attól függ „akarunk-e, leszünk-e igazán magyarok.” Az általános választói jognak — mint néppárti — a szó

hétköznapi értelmében nem barátja, a magyar nemzeti hegemóniát félti tőle, de mégis híve annak, hogy az alkotmány sáncaiba a nép legszélesebb rétegei bevonassanak. Ki az ország közterheiben részt vesz és az országnak becsületes, hű polgára, annak meg legyen adva a legszebb polgári jog is: a választói jog, de aki csak önző érdekeit keresi ebben az országban, ki a nemzetnek csak ellensége, az meg nem érdemli, hogy ebből a nemzeti jogból részt kapjon.

Mint kuriózumot említjük meg, hogy el volt terjedve az a hír, miszerint a verebélyi járásban függetlenségi jelöltet akarnak felléptetni. Így első sorban Nedeczky főszolgabíró és Bereczelly tb. főszolgabíróról híresztelték. Csodálatos, hogy ilyen hír elterjedhetik a mai időkben, midőn a tiszta választások jelszava annyira uralkodik. Hiszen tudhatja mindenki, hogy a választási törvény értelmében az egyenesen ki van zárva. Arról is beszéltek, hogy Dr. Znamenák István helybeli kezdő ügyvédnek kínálták volna meg Verebélyről a jelöltséget. Szükségesnek tartjuk e hirt megczáfolni annál is inkább, mert Dr. Znamenák Istvánról képtelenségnek tartjuk feltételezni is, hogy a koalíció hivatalos jelöltje ellenében harezba lépjen. Különböző lelkes híve Karácsonyinak, ki igen előzékenyen is viselkedik a jelölt érdekében. — Ide tartozik még annak megemlézése is, hogy az aranyosmaróti választókerület talán az egyetlen választókerület az országban, ahol még zászlókat sem kapnak a választók. Nem lehet ugyan tagadni, hogy az ilyen külsőségekhez megszokott nép nehezen nélkülözi a zászlókat, mindazáltal egyáltalában nem lankad. Különböző lapunk felelős szerkesztője segített valahogy a bajon, amennyiben a hozzá önző nép között tulipán-jelvényeket osztogatott szét szövetből, és a nép — miután a tulipán jelentőségét megismerte, bámulatos lelkesedéssel tüzte ki a tulipán jelvényt. Ma már a választó-kerület minden részében, a legkisebb faluban is tudják, mit jelent a tulipán. Így képzeljük mi a nép felvilágosítását és lelkesítését. Tanítani, oktanni kell a népet. Csak így jut el a nemzet igazi céljához.

A lévai kerületben.

Ifj. Madarász Józsefet — a lévai választókerület képviselőjelöltjét — általános lelkesedéssel fogadják az egész ke-

rületben. De a jelölt nem is kerüli a fáradságot. Minden zege zugát a kerületnek felkeresi. Segítő társa e fáradszó munkában Dr. Koskó Béla ügyvéd, ki mindenütt népszerűségnek örvend. Ifj. Madarász József programját mindenki ismeri. Az id. Madarász József legkuruzabb 48-as fia nem lehet más, mint őszinte 48-as, kinek Kossuth Lajos a profétája. Ifj. Madarász József egyhangú megválasztása tehát már bizonyos.

Az újbányai kerület.

A vármegyének egyetlen kerületje, hol a jelek szerint itélve, — erősebb küzdelem fog lefolyni. Nem tartjuk ugyan helyesnek, hogy a kerület volt képviselője Dr. Wildfeuer Károly ellenében a mai viszonyok mellett ellenjelöltet állítanak fel azok, kik a nemzeti politika hívei, de hát végre is felfogás dolga és a választók szabad akaratjára van bízva, kit akarnak bizalmukkal megtisztelni. Ertesülésünk szerint Dr. Wildfeurnak két ellenjelöltje van. Az egyik Dr. Rát Árpád nemzetiségi programmal, a másik Levatic Gusztáv lévai ügyvéd függetlenségi programmal. A kerület többsége Dr. Wildfeuer körül csoportosul, kit a kerületben mindenütt meleg óvációkkal fogadtak körutja alkalmából. Az ellenjelölt fellépése annyival is inkább sajnálatos, mert az újbányai kerületben mindenkinél kötelessége a nemzetiségi jelölt ellen foglalni állást. Mert sajnos, a nemzetiségi eszmének van valami talaja az újbányai kerületben és egyáltalában nem főlegesen tartam attól, hogy ha a hazafias tábor két részre oszlik, hogy akkor ép a nemzetiségi jelölt malmára hajtják a vizet. Még talán nem késő a taktika változtatása és a szerzett jog tiszteletben tartása iránti tekintetből részünkről csak kérni tudjuk politikai elbarátainkat, hogy a függetlenségi párt most még Dr. Wildfeuer győzelmet segítse elő. — A legközelebbi választásokhoz azután módjában áll majd a függetlenségi pártnak kellőleg szervezkedni és ha a siker biztos reményével veheti fel majd a küzdelmet, nagyon természetes, hogy a függetlenségi pártnak kell az újbányai kerületben érvényesülnie. — Bármennyire kedves és rokonszerű is előttünk tehát a Levatic Gusztáv jelölése, — kifejtett hazafias indokokból helyesebbnek és célszerűbbnek tartjuk, — visszalépését és csatlakozását a Wildfeuer pártjához. Sokkal nagyobb dicsőség lesz az újbányai kerületre

közül. Mondd hát uram, mivel lehetek szolgálóadra? Elvigyelek láthatatlan alakban a király kincstárába, hogy teletömhesd a zsebedet gyémántokkal?

— No hiszen egyéb se kellene. Szépen lefűlelne a rendőrség.

— Hát akkor elhozom neked a Dárius kincsét.

— Azt se cselekedd. Hiszen az nincs már forgalomban, nem tudnék vele mit csinálni. Hozz valami olyan pénzt, aminek hasznát vehetem.

A szellem bölintott és süvöltve eltűnt. Bámulva néztem utána, — nem-e valami csodás káprázat játszott az idegeimmal? Az Ezeregyjéj bűbája, amit a bagdadi zsidó árus ócska lámpája idézett föl? Mekkora lón azonban meglepetésem, amikor pár pillanat múlva vissza is érkezett a szellem, ötpecsétes pénzeslevelet nyujtva felém, aminek ez volt a czimzése:

Lux és társa
bank- és pénzváltóüzlete

Tartalma: 50,000 korona. Bécs.

— De hisz ez nem neked szól! — kiáltottam föl. Honnan vetted ezt a levelet?

— Kicsentem egy levélhordó zsákjából — vigyorgott a derék kísértett. — Bontsd föl és élj boldogul.

— Nem viszed mindjárt vissza? — támadtam rá toporzékolva. — Még csak ugyan a nyakamra hozod a rendőrséget!

A szellem riadva menekült előlem, bizonyosan szörnyen bámulva magaviseletemen. Persze, egykori gazdája, Aladin sohse

kérdezte, honnan hozza a pénzt, csak belemarkolt. Meglepetésében a pénzes levelet is ott felejtette. Szepege vittem a főpóztára, attól tartva, hogy lopás gyanúja miatt letartóztatnak. A szellemre nem merem hivatkozni, mert ki hitte volna el ezt a mesét? Azt mondtam, hogy ugy találtam a pénzeslevelet. A postatiszt arca nem azt a gondolatot árulta el, hogy ime egy becsületes megtaláló; hanem azt, hogy ime egy gyáva gazember, aki nem meri a lopott levelet fölbontani. . . .

Én azonban örvendtem, csakhogy a csavából kimenekültem, amibe a szellem kevert. Gondoltam magamban: én ugyan soha többé kezembe nem veszem a csodalámpát. De hát később mégis eszembe jutott: hátha más módon hasznát vehetném az én szolgálótevé szellemeim tudományának? Próba, szerencse. Megdörzsöltem a repedt üveglapot. Ismét hallatszott a kísérteties szélzugás. A horihorgas tulvilági kamasz megjelent.

— Mit parancsolsz uram és parancsolóm. Építsek neked egy éjszaka alatt tündérpalotát, mint hajdani gazdámnak, Aladinnak?

— Ahhoz telek is kellene, barátom. Az pedig neked nincsen. — Manap már nem oda épít az ember, ahová épen akar. — Azután meg építkezési engedély is szükséges. S ha a szellemek a palotát föl is építenék egy éjszaka alatt: abba, míg a városi tanácstól megkaphatnátok az építkezési engedélyt, betelnék legalább is egy hónap.

— Hát még mi másban lehetünk szolgálóadra?

— Mindjárt megmondom. Holnap kezdődik az ősi meeting. Mondd meg nekem, melyik paripa ér leghamarább a birói pályára?

— Bizonyosan az, amelyike legjobban szalad.

— Azt talán Aladin csodalámpája nélkül is tudom. De melyik lesz ez a diadalmas? Mondj nekem egy pár kitűnő tipet, amit megrakhassak!

— Uram, — vakarta meg a szellem a hosszú denevérfüle tövét, — az hiszem: ezt még Allah és Mohamed, az ő profétája se tudná neked mondani.

— Ez a baj. A turfhoz tehát nem értesz. Hiába: nénedtek, a boszorkányok is csak seprőn lovagolnak. Hanem talán más-hoz adhatsz nekem hasznos tanácsot. Én most játszani akarok a tőzsdén. Mondd meg hát nekem: hausera játszam-e vagy pedig baissere? Emelkedő lesz-e az irányzat vagy hanyatló? Nem lehet tartani a contreminetől? Milyen lesz a kereslet a búzában? Előnyös-e most nagy határidő üzletet kötni? Fölmegy-e a papirbuza árfolyama?

Több se kellett az én szellememnek! A kérdések özönére ugy eltűnt, mintha ott se lett volna. Amikor jobban meggondoltam a dolgot, nem is csodálkoztam. Hiába! Aladin idejében még hire se volt a tőzsdének és a papirbuzának. Meg voltam győződve, hogy az én jámbor kísértetemet mézeskaláccsal sem bírom többé elődes-

nézve az, ha közös erővel a nemzetiségi jelöltet buktatják meg, mintha esetleges pótválasztáson sok meghasonlás és zavar árán sikerülne is a függetlenségi párt győzelmét kivívni. — Fel vagyunk hatalmazva annak kijelentésére, hogy Hermann József selmezbányai segédlelkész nem lép fel az újbányai kerületben. A „Barsi Ellenőr” útján elterjedt eme hírből csak annyi való, hogy Hermann József a kerület választási mozgalmában részt vesz. Különben Hermann József a keresztény radikális szociálista párthoz tartozik, kinek egész önálló programja van, melynek érdekében már most agitál és nincs kizárva, hogy a legközelebbi választásokkor a programját harezba is viszi ép az újbányai kerületben. A koalíció végrehajtó bizottsága öt hivatalosan a verbói kerületbe jelölte ki és a megfelelő segédeszközöket is rendelkezésére boesátotta volna, — ámde a nyitrai megyei verbói kerületben ez idő szerint oly erős a nemzetiségi párt, hogy ott más programmal teljes lehetőség a harezot komolyan felvenni.

A körmöcbányai kerületben.

Lassan indult meg és még eddig sem ütött még nagyobb arányokat a választási küzdelem. A szavazatok aránya iránt nem lehet kellőleg tájékozódni. Két párt van. Az alkotmánypárt, melynek jelöltje Víz Ferenc ottani reáliskolai tanár, — és a néppárt, melynek jelöltje Ember Károly fővárosi polgári iskolai igazgató. Kíváncsiak vagyunk az eredményre.

Krónika.

A volt új főispán.

Kazy János.

Vád. Védelem.

Nem tartottuk eddig időszerűnek, hogy Barsvármegye volt új főispánjának közéleti ténykedéseivel kimerítőbben foglalkozzunk. Most azonban egyenesen kötelességünké vált. Mert a hivatalos lap végre bebizonyította, hogy Barsvármegye új főispánja csakugyan Kazy János és így kötelessége a sajtónak, hogy vele minden tekintetben foglalkozzék. E kötelességünk teljesítésében teljesen függetlenül és elfogulatlanul járunk el. Egyáltalában nem befolyásol bennünket az a körülmény sem, hogy a buda-

pesti napilapok már tárgyaltak róla pro is, kontra is. — Legfeljebb némi hasonlóságot láthatunk t. olvasóink a bírálat formájában. Amennyiben mi is vádoljuk az új főispánt, — de egyúttal persze védjük is. — Összefüggésben van ez a körülmény egyébként azzal, hogy e lap hasábjain Kazy Jánost egy időben élesen és némi túlzással is támadtuk. Mig azután érdemeit kellőképp méltatásba részesítettük.

A vád.

Kazy János 17 esztendeig volt a vármegye főispánja. Idejének tulnyomó részét családi birtokán töltötte. A vármegye központját, tehát hivatalát csak a legkritikább esetekben kereste fel. Ő mindazáltal a kormányok kegyeiben állott. Mert 17 esztendőn keresztül a vármegyében levő 4 választókerület közül soha egyetlen egy sem akadt, hogy ellenzéki képviselőt választott volna. — Hogy más érdeme is lett volna emellett, — arról a nyilvánosság nagyon keveset tud. Mert az csak nem érdem, hogy uralmának ideje alatt a vármegye pénztárát senki meg nem dézsmálta, a tisztviselők közül senkit el nem kellett csapni és általában semmiféle botrány a vármegyében elő nem fordult. Az sem érdeme, hogy a vármegyében 2 vasuti vonal épült fel. Az egyik a zsitvavölgyi, a másik a garavölgyi. Lehetséges, sőt valószínű, hogy e vasutak megteremtésében nagy része volt. Csak hogy állítólag nagy haszna is. Ugy beszéltek annak idején, hogy Barsvármegye egyetlen lakójának sem jövedelmezett e két vasut felépítése annyit, mint a főispánnak. Akkor még más idők jártak. Azok a régi idők, midőn a vasuti koncepciókat első sorban képviselők és főispánok kapták. Tehát Barsvármegye főispánja sem volt külön a Deákné vásznánál. Ő is kijárta a koncepciókat és ennek a révén ő is zsebelt, miként ezt abban az időben neveztek. Szóval szép haszonért nem érdem a közügyet szolgálni. Más, fontosabb esemény pedig 17 év alatt nem történt a vármegyében. Egész a koalizált pártok megalakulásáig, helyesebben a Tisza kormányzata ellen kezdődő nemzeti ellentállás idejéig. A megindult nemzeti ellentállás első sorban a mult választások alkalmával vette fel a harezot. — A kormány gyártatta magának a műbizalmakat. A Kazy János vármegyéje is műbizalmat szavazott a Tisza István kormányának és ha történetesen nem

egy Simonyi Béla lett volna a vármegye alispánja, akit a hazafiság tekintetében befolyásolni nem lehet, nem szenvedhet kétséget, hogy a 17 évi Kazy-féle kezelet rendszer a nemzeti ellentállásból gyászvitézeket faragott volna a vármegyében. A választásoknál a Tisza emberének szekerét tolt. Többé, kevésbé, amennyire a vármegye közönségének a nemzeti ellentállás mellett hatalmas kitörő lelkesedése folytán egyáltalában lehetséges volt. S habár ekként a főispán befolyása tért vesztett, Kazy mindazáltal megmaradt főispánnak. Nemesak Tisza alatt, Fejérváry Nr. 1. és Fejérváry Nr. 2. kormány alatt is. Annyira megmaradt, hogy a vármegye hazafias határozatait sorban apellálta Kristóffy ömlétségéhez. Különösen az önkéntes adók és ujjoncok megajánlása dolgában hozott megyei határozatokat szerette apellálni. És a vármegyében egyedül Kazy János kedveért szegték meg egyszer a vármegye abbéli határozatát, hogy tilos az önként beálló ujjoncoknak belépési bizonyítványt kiállítani.

A védelem.

Kazy Jánosnak köszönhetjük, hogy a vármegye közönsége békés összetartásban élt. Barátja és támogatója volt a tisztviselőknek és sok jóakarattal viseltetett a vármegye fejlődése iránt, melynek ipara és kereskedelme, habár lassan is, de mégis csak előre fejlődött. De mindez semmi. — Tett, amit tett. Lett légyen bár Kristóffy főispánja, — arra még sem volt kapható, hogy a nemzeti ellentállás letörésére vállalkozzék. Mihelyt az erőszak féktelenül kezdett tombolni, ő volt az első, aki állását a kormány rendelkezésére boesátotta. Sürgette, követelte, hogy mentsék fel, hogy nyugdíjazzák, mert ő az abszolutizmust nem hajlandó szolgálni. S mikor aztán felmentették, a vármegye székhelyének piacán nem szégyelte, hogy beismerheti az eddigi rendszer hitvány voltát s büszkén hirdette, hogy ő közkonának lép be a nemzeti ellentállás táborába, kérte a közönséget, fogadják őt szívesen közkonának, mert ő elszántan és lelkesedve fog részt venni ebben a nemes küzdelemben. És a vármegye közönsége mélyen meg volt indulva e kétségtelenül nem közönséges hazafias cselekedet láttára. És Kazy részt vett mint közkonona a vármegye küzdelmében. Tekintélye, befolyása erősen éreztette hatását mindvégig. A vármegye nem tágitott egy pillanatra sem és határozottan sok érdeme van Kazynak abban, hogy Barsvármegye a nemzeti ellentállás küzdelmét az egész ország előtt oly dicsőségesen fejezte be.

* * *

A védelmet szándékosan rövidítettem meg. Meg vagyok róla győződve, hogy az új főispán nem hazafiai kötelességének teljesítése érdemül tekinti az új méltóságot, hanem csupán annak, hogy az által méltóvá tette magát az új rendszerben aktív szerepet játszhatni. A főispáni méltóság reá most sokszorosan több kötelességet ró, mint eddig. Neki is ép úgy kell dolgoznia, mint a nagy ministereknek, kiknek jelszava: a munka. Elvárjuk és követeljük a főispántól, hogy ő is a munka embere legyen. Az új korszak legszebb erénye lesz a munka. Ki nem akar, vagy nem képes dolgozni, azt a közélet ki fogja pusztítani irgalmatlanul. Mert Magyarországon meg kell szünni végre a lomha urhatnámságnak. — Mindenki annyit fog megérni, amennyit munkája ér meg. — Bizalommal és sok remény-nyel várjuk az új főispán munkáját.

Szinház.

Városunk és a vidék művelő közönsége részére megnyílt az ezidei színházi évad. A vidéki magyar színészetnek egyik törekvő és agilis szinigazgatója Halmay Imre jött meg tehetséges erőkből összeállított társulatával.

Halmay Imre szinigazgató egyénisége és művészi ereje nem ismeretlen előttünk; ismerjük őt a multból és ez az is-

getni. Igaz is, hogy amikor még egyszer utoljára próbát akartam vele tenni, jó sokáig kellett a csodalámpa ívegét dörzsölgennem, míg a szellem úrra bátorságot vett magának, hogy megjelenjék. Látszott a szeméhből, mennivre fél, hogy újra a tőzsdéről találkozzék.

— Mihely lehetek szolgálatodra uram és parancsolóm?

— Ide hallgass. Ha most ez egyszer segítess rajtam, soha többé nem háborgatlak. — Mostanában egy kitűnő állás üresedett meg, amit én szeretnék elnyerni. De nem tudom érdemes lesz-e rá pályázni, mert lesz ám rá pályázó elég. Hát ki tudná te nekem eszközölni földöntúli hatalmaddal, hogy arra az állásra engem nevezzenek ki? Beadjam-e én az elnyerésért a kérvényemet?

— Arra könnyen válaszolhatok. Meg fogom nézni a Végzet könyvét: az van-e számodra megírva, hogy megkapod azt a hivatalt, vagy sem.

Ez bizony jó lesz, gondoltam. Ha a menyheli nyilvántartásba, mint zsiros állás boldog ura vagyok bevezetve; beadom a pályázatomat és nyugodtan várom a kinevezésemet.

— Örvendezzék, ő burokban született halandó — kiállt felém repesve. — A Végzet nagy könyvében az van írva, hogy neked van arra a hivatalra a legnagyobb érdemed! Ugy kívánja az igazság is, hogy te kapd meg azt a kivatalt.

Szerettem volna megölelni, összecsolni a szellemet, — de kitárt karom, czup-

panó ajkaim csak a hideg levegőt érintették. Természetes, hogy amikor kérvényemet beadtam: egy lépést sem tettem a siker érdekében. Minek? Hiszen ha a sors is úgy akarja: a hivatalos lapban ugyanis megjelenik a várva-várt kinevezés.

A kinevezés meg is jelent; de a minster mást nevezett ki a pompás hivatalba, nem engem. Képzeltetik, milyen dühösen dörzsöltem meg a lámpát és arczomból kikelve riadtam a szellemre:

— Szentelen fickó! Te engem becsaptál. Azt mondtad, hogy a Végzet könyvébe az van írva, hogy én kapom meg azt az állást és a minster mégis mást nevezett ki?

— Én a tiszta igazságot mondtam uram — rebegé a szegény lélek. — A Végzet könyvébe valóban az volt írva, hogy az állást te kapod, mert te vagy rá legérdemesebb. De hát az történt, hogy a te vetélytársadat egy nagy befolyású mágus pártfogolta — s erre a Végzet kénytelen volt mást írni a könyvébe. . . .

Elkeseredve csaptam a földhöz Aladin csodalámpáját, úgy, hogy ezer darabra tört. Minek is őriztem volna tovább? Minek hivtam volna segítségül a szellemeket? Manapság olyan világot élünk, amikor a hajdani hatalmas szellemek sem képesek többé az emberen segíteni. . . .

Mondá a híres utazó s ezzel befejezte elbeszélését, anélkül, hogy végeztével eldobta volna a szivarja végét, mint a hogy a novellákban szereplő elbeszélők szokták. . . .

merettség egyúttal biztosíték is arra, hogy a műpártoló közönségnek egy néhány művészi színvonalon álló és zamatosan magyar ízű művészestélyben lesz része.

A színügynek ez a tetőtől-talpig magyar érzelmű közkatónája megérdemli a támogatást és úgy hisszük, hogy a művészet iránt hódoló közönség ezen kötelezettségnek eleget fog tenni.

Április hó 20-án, pénteken este került bemutatás-előadásul színre Guthi Soma és Rákosi Viktor kitűnő vígjátéka a „Sasok”. Első sorban kell megemlékeznünk Halmay Imre színigazgatóról, aki Forray építész szerepében a megcsalt, agancsesal ékeskedő és feleségében majd kételkedő majd pedig hívó férjet pompásan alakította. Méltó volt hozzá partnere Rónai Erzsí, aki viszont a léha kalandok után vágyó, a férje előtt azonban mindenkor erényes feleség szerepében igen igen jó volt. Felépése megnyerő; játéka az alakításban erős; rendkívül otthonosan mozog és beszél.

Kispálffy János — mint Sas Barnabás, — Fehér Vilmos pedig mint Bukics Julián rajzoló — szintén jók voltak.

Kispálffy a társulat elsőrendű erői közé tartozik, legalább abban a szerepben — a könnyelmű nagybátya — szerepében kifogástalan volt. Koronás pumpolásával, no meg egyébként is sok derült perczet szerzett.

Fehér egyénisége sem ismeretlen előttünk. Szépen csengő bariton hangjára emlékezünk még. Amióta nem láttuk, nagyot haladt, — azt hittük, hogy csak a népszínműben otthonos, s ime az intrikus szerepében is emberül helyt állt.

Kovács Andor mint detektiv, szerepe rövid volta dacára, jól feltalálta magát.

Az elég szép számban egybegyűlt közönség a legderültebb hangulatban távozott.

Szombat este félhelyárral Kovessi Albert bohózatja „A vigécek” került színre. Az előadás sikerült volt.

Vasárnap délután ugyancsak félhelyárral Szentpétery Zsigmond vígjátékát „Tündérlak Magyarhonban” adták.

Este Csepreghy Ferencz népszínművét: „A piros bugyellárás” — tadták elő.

A szereplők közül első sorban Halmaynéról kell megemlékeznünk. A tölgyesi bíró feleségét alakította. Parázsszemű menyecske volt; csapodár szerepében alaposan feltalálta magát. Úgyesen forgolódott s még ügyesebben csavarta a sziveket. — Hangja kellemes, a magasabb régiókban is tisztá. A legnagyobb rekordot duettjével érte el. Fehér Vilmos a manipuláns örmesteri szerepében igen jó volt. Tisztán csengő baritonját most is élvezték. Kár, hogy az alakja nem huszárosabb. Halmay, mint tölgyesi bíró, — Kispálffy, mint zupás káplár szintén ügyesen alakítottak, mindketten elsőrangú erők, sokoldalú alakító képességgel. A többi szereplők is mindannyian előmozdították a darab sikerét. — Panni és Kati cselédek rosszul voltak maszkirozva és izléstelenül öltözve. Valóban kár, hogy oly kevesen nézték a darabot.

Hétfőn este csekély számú közönség előtt Bisson Henrik bohózatot vígjátéka a „Válás után” került színre. A francia vígjátékot jellemző gyors, de amellet számos esetben lehetetlen helyzetalkulás sok derült perczet keltett. Rónai Erzsí tipikus anyós volt, sikerültebb anyós példányt legfeljebb a novella vagy regényirodalom tár színre.

A nagybátya szerepében Kispálffy is szépen bevált. Kellemes és rutinizott alakításával műélvezetet nyújtott. — A zenéért rajongó, de az anyóst szomorú tapasztalatok folytán gyűlölő férfi szerepében élvezték Halmay Imre játékát is.

Helyesen és ügyesen játszott Halmay Miezi ugyszintén Szigeti Ibolyka. A többi szereplők is beváltak és biztosították a darab sikerét.

Kedden este egy kitűnő operettet „A bőregért” néztük végig.

Halmayné művészetének tetőpontjára emelkedett. Tulszárnyalta önmagát.

Az érzelm hatása alatt előadott dalai zajos tapsot arattak.

Nagyon helyes volt Halmay Miezi is. Bár hangja gyenge, talán fátyolozott is, ezt a fogyatkozását elfeledtetni velünk temperamentumos és keese játéka.

Kovács Andort most láttuk először nagyobb szerepben; alakítása markáns, hangja elég kellemes.

Csáky Antal, bár tenorja kivált a magasabb regiszterekben torokhanggá fajul, Halmayné mellett jól érvényesült. Sok derült perczet szerzett a legkedélyesebb börtönör, Kispálffy.

Helytelen volt Rónai Erzsí — egy drámai erő — operettbe alkalmazni. Az előadás a legsikerültebbek egyike volt.

— O —

H i r e k.

Esküvő. Lates Sándor aranyosmaróti szolgabíró folyó hó 21-én vezette oltárhoz Mátray Sárika kisasszonyt.

Rabbiválasztás. Az aranyosmaróti status quo izr. hitközség folyó hó 24-én egyhangu határozattal Sehlesinger Samu rajkai főrabbi fiát a hitközség fő-rabbijának választotta. A fiatal rabbinus igen rokonszenves megjelenésű és ami fő, kitűnő magyar hitszónok, aki a zsidóság megmagyarosítása által a nemzeti kultúrának sok szolgálatot fog tenni.

Nagysalló ünnepe. Április 19-én a nagysallói honvéd-diadal évfordulóját ünnepelték. A község ünnepi díszit öltött. Lengő lobogók a házakon, az emberek arczán a lelkesedés pirja, illatos élő tulipán a kebleken. Nagysallóban a földműves emberek is tulipán jelvényeket viselnek és a nagy vendéglő kertjében egy nagy kerék gyönyörű tulipán kaczagó színeivel hirdeti a nemzeti szellem erős lüktetését. Az ünnepély a tanítónövendékek Szózat énekével kezdődött, melynek végeztével a szállói hölgyek megkoszorúzták a hősök emlékoszlópát. Ezután Csere József tanítónövendék szavalta Nagy Vincze alkalmi költeményét, majd ifju Madarász József lépett az emelvényre, és beszélt a szabadság hőseiről, a nagysallói hős honvédekről, azok sirjairól, melyekből ránk áldás és szabadság fakad. Az erőteljes, szép beszéd végeztével az énekkar a Kossuth-indulót énekelte, majd Somlyai Kálmán tanítónövendék szavalta el Koroda Pál gyönyörű költeményét a nagysallói diadalról. 2 órakor a Fendt-féle vendéglőben 80 terítékű közös ebéd volt, természetesen szebbnél-szebb és lelkesebb felköszöntők hangzottak el. Este 7 órakor fáklyásmennettel vonult ki a közönség újra a honvédelemkéhez, hol dr. Vlesek Ferencz mondott nagy hatásu gyujtó beszédet.

Esküdtszéki tagok névsora. Folyó hó 19-én kisorsoltattak az aranyosmaróti kir. törvényszéknél ez év május hó 14-én kezdődő esküdtszéki ülésekben működni hivatott esküdtek. A kisorsolásnál jelen volt Andrassy Sándor kir. törvényszéki elnök, Lukács Gyula és Króner Géza törvényszéki bírák, Kovács Sebestény Lajos kir. ügyész, Moesz Géza törvényszéki jegyző, a pozsonyi ügyvédi kamara részéről Kosztolányi Aurél kir. tanácsos ügyvéd. Rendes esküdteknek kisorsoltattak: Benkovics János (vendéglős), Brunzlik Imre, Blum Samu, Csepela Adolf, Csikkel János, Dóra Miklós, Gáldy Kálmán, Dr. Gyikos Mihály, Hecht Bernát, Homanovszky József, Kreszta József, Levatic Gusztáv, Mittelmann János, Mészár Benedek, Missák Pál, Pálenik Gergely, Pető Albert, Rakovszky János (csizmadia), Raschmann Tamás, Rubenstein Henrik, Szent-Iványi Oszkár, Steiner Samu, Stiff János, Szikora József, Trinkel Rezső, Urge József, Valach János, Valkovics József, Weinberger Mór, Wild Mór. Pótesküdtettek: Dr. Balásfy Géza, Illyés Béla, Kálmán József, Krajcsovic Rezső, Pintig József, Ruzsicska Rezső, Ruffy Lajos, Toóth Miklós, Weisz Ede, Wölffi Miklós.

Halálozás. Nagy és általános részvételt keltett Aranyosmaróton a mindnyájunk

által szeretve tisztelt öreg Krisztel József bácsi halála. Mint 18 éves ifju került Aranyosmarótra mint kántortanító és azóta egész 76 éves koráig állandóan Aranyosmaróton működött. Nem csak mint tanító, de mint kántor is sok érdemet szerzett és valóban méltó volt arra az őszinte ragaszkodásra, melyet a város lakossága valláskülönbség nélkül iránta tanusított. Folyó hó 19-én költözött el a megboldogultak világába és 20-án temették el. Temetésén a város színe java megjelent. Áldás és béke lebegjen hamvai felett.

Meggondolatlanságának áldozata.

A Kisugrócz — Simony között épülő, a Nyitra folyót áthidaló vashidhoz a mult hét szerdáján d. u. egy 6 óra felé hozta el a munkálathoz szükséges könyaggal megrakott kocsiját Vleskó János kisugróczai gazdember. A kő lerakása után, végre akarta hajtani egész nap fejében motoszkáló azon szándékát, hogy az esőzés folytán bekövetkezett igen nagy vizállás dacára is lovait meguszatja. Hasztalan volt társainak minden lebeszélése, végzetes tervétől el nem tért. A mint a lovak a vízbe beugrottak, azonnal elmerültek. A parton maradt kocsival a gazdának még mindig ideje lett volna visszafordulni, ha társainak figyelmeztetését megfogadta volna. Ő azonban még ekkor sem hajtott a jó szóra, bement a vízbe a kocsival és a zavaros hullámok azonnal elragadták. A parton állók, a fuldokló rémes esdeklése dacára tehetetlenek voltak, az ember és az állatok is befuttak a vízbe.

Mikor választunk? A képviselő választások megtartására folyó évi május hó 2-a tüzetett ki. Az aranyosmaróti választókerületben a választók száma 3806. választási elnök és az I. szavazatszedő-küldöttség elnöke: Dr. Bottka Győző, a II. szavazatszedő küldöttség elnöke: Pintér Károly, választási jegyző és az I. szavazatszedő-küldöttség jegyzője: Bodó János, a II. szavazatszedő-küldöttség jegyzője: Rajczi Géza, helyettes elnökök: Raschmann Tamás és Taxner Béla, helyettes jegyzők: Dr. Balásfy Géza és Benkovich Quidó. A lévő választókerületben, a választók száma 4625, választási elnök és az I. szavazatszedő küldöttség elnöke: Báthy László, a II. szavazatszedő-küldöttség elnöke: Belesák László, a III. szavazatszedő-küldöttség elnöke: Bedros József, választási jegyző és az I. szavazatszedőküldöttség jegyzője: Dr. Weisz Zsigmond, a II. szavazatszedő-küldöttség jegyzője: Dr. Kmoskó Béla, a III. szavazatszedő-küldöttség jegyzője: Dr. Gyapay Ede, helyettes elnökök: Medveczky Sándor, Mocsy Lajos, Bodrogközy Zoltán, helyettes jegyzők: Faragó Samu, Dr. Kersék János és Komzisk Lajos. C) Az újkerületben a választók száma 3318, választási elnök és az I. szavazatszedő küldöttség elnöke: Vetzél István, a II. szavazatszedő-küldöttség elnöke: Dr. Rischanek Béla, választási jegyző és az I. szavazatszedő-küldöttség jegyzője: Staudt Nándor, a II. szavazatszedő-küldöttség jegyzője: Koller János, helyettes elnökök: Kachelmann Károly, Dr. Horváth József, helyettes jegyzők: Nizsnik Béla és Csernák László.

A vármegye közgyűlése. Barsvármegye törvényhatósági bizottsága folyó hó 20-án rendkívüli közgyűlést tartott Simonyi Béla elnöklété alatt, a melyen kihirdették az országgyűlést összehívó legkegyelmesebb királyi kéziratot. A közgyűlés lelkes éljenzéssel vette tudomásul a királyi kéziratot. Majd szót emelt Dombay Vilmos, hogy a vármegye közönségének nevében elismeréssel adózzék azon vármegyei tisztviselők iránt, kik oly szívósan kitarítottak a nemzeti ellenállás küzdelmében, hogy jövőjüket és existenciájukat is feláldozták inkább, semhogy az absolutistikus rendszer szolgálatába szegődtek volna. — Dombay felszólalására Simonyi Béla válaszolt, megköszönvén a vármegye közönségének ragaszkodását és kérte a közönséget, hogy azokat a tisztviselőket se ítélje el, akik a körülmények kényszerű hatása alatt meggyőződésük ellenére kénytelenek voltak szolgálatokat teljesíteni. Az

alispán e szavait kellőleg méltányolnunk kell, de el nem mulaszthatjuk konstatálni még sem, hogy a nem ellentálló tisztviselőkkel mindazáltal nagyon is éreztetik, hogy bünt követtek el. Szó sine róla, hogy egyesek meg ne érdemelnék ezt, azonban nem szabad még sem általánosítani e kemény büntetést, mert igaz van Simonyi Bélának abban, hogy elég büntetést szenvedtek ők már akkor, midőn hazafias meggyőződésük ellenére tisztán anyagi végszükségből kényszerülve voltak tisztségeikben megmaradni.

Az Első Magyar Általános Biztosító Társaság folyó hó 1-én tartotta meg évi rendes közgyűlését Csekonics Endre gróf elnöklésével. Az igazgatóság az 1905. üzletéről igen kedvező mérleget terjesztett a részvényesek elé. Az évi összes nyereség 3,530,200 korona 83 fillért tett ki. A tüzkárbiztosító üzlet kielégítő eredménnyel folyt le, a jégüzlet is némi lényegtelen nyereséget hozott; az életbiztosítási üzlet pedig, melynek fejlesztésére a társaság újabban különösen nagy gondot és munkát fordít, a mellett, hogy most is, mint mindig haszonhajtónak bizonyult, új szerzeményekkel jelentékenyebben gyarapodott, mint bármikor. Minthogy a társaság életbiztosító üzleteit kevés kivétellel mind magyar földön létesíti, méltán emelte ki az igazgatóság jelentése az anyagi sikeren kívül azt az erkölcsi mozzanatot is, hogy a társaság a nemzet egységeinek anyagi létbiztosságát a maga módja szerint nem kis mértékben mozdította elő. A társasági tőkék szilárd értékekben lévén elhelyezve, a politikai viszonyok hátrányos hatását árfolyam tekintetében alig érezték meg, és kellő jövedelmüket meghozták. Az ekkép elért össznyereségből az alapszabályszerű levonások, bőséges tartalékolások, valamint minden egyes egész részvénynek 400 koronára 83 fillér maradt rendelkezésre. Ezt a felesleget a közgyűlés az igazgatóság javaslatához képest, részint a különben is teljes erejű tartalékok még további gazdagítására és értékleírásra, — részint pedig a társaság tisztviselőinek, nemkülönben ügynökeinek javára szolgáló alapok növelésére s még egy újabb alkotására fordította. Jótékony és hazafias, kivált magyar irodalmi közzéadókra a társaság szokott bőkezűségével adakozott. A közgyűlés befejeztével a részvényesek Ormódy Vilmos főrendiházi tag vezérigazgatót s az igazgatóságot meleg óvációban részesítették. Az osztalékot a társaság pénztára már folyó hó 2-án kezdte kifizetni.

Feltartoztatott kivándorlók. Homola Károly, Czigány Flóris és Katyina Ferencz kistapolcsányi földművesek Amerikába szándékoztak átvitorlázni. Kün levő ismerőseik csábították őket. Tovább azonban Érsekújvárnál nem utazhattak, az ottani rendőség feltartoztatta őket, mivel utlevelük nem volt. Hajójegyük volt ugyan, de meg nem engedett ügynökségtől. Megmotozták mind hármukat és 852 korona készpénzt találtak náluk, mely összeg az aranyosmaróti főszolgabírói hivatalnak küldetett el, ama rendeltetéssel, hogy hozzátartozójuknak adassék át. A három jó barát, pénzüik nem lévén, visszafordították szekerük rudját és haza zónáztak szűkebb hazájukba: Kistapolcsányba.

A házinyul-tenyésztés országos szervezése. A Magyar Mezőgazdák Szövetkezete legújabban elhatározta, hogy kezébe veszi a házinyul-tenyésztés országos szervezését. Ez irányban már fel is hívta tagjait s azok jelentkezésének megfelelően gondoskodni fog megfelelő tenyészállatok beszerzéséről.

Uj képviselőjelölt. Lapunk zártakor vettük a hirt, hogy az aranyosmaróti választó kerületben Brányik Antal lülei földbirtokos is fellép Kossuth-párti függetlenségi programmal.

Valódi Fischer-féle tulipán jelvények és nyakkendő tük kaphatók a „Dóczy” könyvnyomdában Aranyosmaróton.

TÖRÖK a szerencse kovácsa!

Felülmulhatatlan az a szerencse, mely bankházunknak kedvez. Rövid idő alatt 25 millió koronánál több nyeresémet fizettünk ki nagyrabecsült vevőinknek; ezek között a két legnagyobb nyeresémet, és pedig:

kétszer a nagy jutalmat, a **600.000** koronás főnyeresémet, a legnagyobb **400.000** koronás főnyeresémet,

továbbá 5 á 100.000, 3 á 90.000, 2 á 80.000, 3 á 70.000, 3 á 60.000, több 50.000, 40.000, 30.000, 25.000, 20.000, 15.000 és ezeken kívül számtalan 10.000, 5.000, 3.000, 2.000, 1.000, 500 koronás és egyéb nagy nyeresémet.

Ennélfogva ajánljuk, hogy a legközelebb kezdődő, a világ legesélydusabb osztálysorsjátékában vegyen részt és rendeljen nálunk egy szerencsesorsjegyet.

A most kezdődő 18-ik új magyar osztálysorsjátékban

125.000 sorsjegyre **62.500** pénznyeresemény jut

és összesen 16 millió 457.000 korona hatalmas összeget sorsolnak ki.

Rendelje meg a neve mellett álló szerencseszámot!

Sok pénz szeptember varázsolja az életet! Talán meglepi a férj a feleséget vagy az asszony az urát a neve mellett álló sorsjegy megvételé alatt egy főnyereseménnyel. A véletlen nagy szerencset játszik az életben és könnyen meglehet, hogy éppen egy szerencsesorsjegyet felvitán a neve mellett álló számat eltalálta, melyre egy nagy nyeresemény jut.

Adam, Adél	4040	Dezso, Erzsébet	6411	Ivan, Jolán	12305	Utó, Melania	20441
Adolár, Agnes	6314	Ede, Eszter	9868	Jakab, Józsa	20284	Ódön, Narcisiz	20989
Adolt, Agota	9007	Elek, Etel	19821	János, Judith	20983	Pal, Neszti	24236
Agoston, Amália	19162	Elemér, Flóra	20580	Jeno, Juliska	24203	Peter, Olga	24277
Aladár, Anna	20445	Emil, Franciska	22032	József, Karolin	24265	Pista, Paula	28876
Albert, Anatolia	21619	Endre, Frida	24252	Kainán, Katiuka	28874	Richard, Pelagie	32715
Alfred, Apollonia	24245	Erno, Genoveva	24363	Károly, Katalin	29634	Robert, Petronela	35640
Akos, Aranka	24285	Ferenc, Gertrud	29633	Kornel, Klára	35318	Rudolf, Piroksa	37411
Ambrus, Berta	28881	Friyes, Gabriella	34933	Kristof, Klotild	36825	Salamon, Regina	38164
András, Blanka	34352	Fülöp, Gizilla	36779	Lajos, Kornelia	38138	Samu, Rozsika	38238
Antal, Borbala	36451	Gábor, Heuwig	38118	László, Kesztyusa	38226	Sándor, Rozalia	41921
Arnold, Boriska	37424	Gáspár, Heléna	38173	Leo, Kunigunda	41919	Simon, Sári	83891
Arpad, Betti	38169	Gergely, Henriett	4195	Lipót, Laura	64204	Tamás, Sarolta	84769
Artúr, Bella	41794	Geza, Hermína	51398	Lorinc, Lenke	84738	Tibor, Szerena	86049
Aurél, Brigitta	41938	Gusztáv, Hilda	8102	Mano, Leonia	86014	Thamer, Theodora	92773
Attila, Cecilia	84309	György, Ibolyka	84780	Marcus, Lidia	9370	Tivadár, Teréz	123503
Balazs, Cornelia	84738	Gyula, Iduska	89219	Marton, Lina	101939	Tobias, Terus	123504
Balint, Dóra	86065	Henrik, Ilona	101914	Mátyás, Ludmilla	123502	Vendel, Valéria	123508
Barnabas, Dorottya	101404	Hermann, Ilma	123501	Mihal, Lujza	123507	Viktor, Veronika	123516
Bela, Cecilia	106399	Hugo, Ika	123506	Miklós, Margolna	123519	Vimos, Viktoria	123520
Benedek, Eufemia	123505	Ignac, Iren	123546	Miksa, Melvin	123514	Vince, Vilma	123518
Bernát, Emma	123509	Illes, Irma	123510	Mór, Marit	123515	Zoltán, Zsófia	123521
Daniel, Ernesztin	123513	Imre, Izabella	123511	Nándor, Maria	5483	Zsigmond, Zsuzsanna	123522
David, Eva	123517	István, Janka	3512	Orban, Martha	8826		
Benes, Evelin	5637	Izido, Joannua	8692	Oskar, Matild	12314		

Legnagyobb nyeresemény esetleg **1.000.000** korona

továbbá 1 jutalom 600.000, 1 nyeresemény 400.000, 1 á 200.000, 2 á 100.000, 2 á 90.000, 2 á 80.000, 2 á 70.000, 2 á 60.000, 1 á 50.000, 3 á 40.000, 3 á 30.000, 6 á 25.000, 9 á 20.000, 13 á 15.000, 44 á 10.000 korona és még sok egyéb nyeresemény.

Az I. osztályu sorsjegyek tervszerű árai:

1/8	eredeti sorsjegy	frt	—75,	vagy	K	1.50
1/4	"	"	"	"	"	3.—
1/2	"	"	"	"	"	6.—
1/1	"	"	"	"	"	12.—

A sorsjegyeket utánvétellel vagy az összeg előzetes beküldése ellenében küldjük. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre kérünk azonnal, de legkésőbb

folyó évi május hó 6-ig

hozzánk bizalommal beküldeni, miután fenti szerencseszámok gyorsan elfognak.

TÖRÖK A. és Tsa

Sürgönyezim: **bankháza, Budapesten,** Törökek, Budapest.

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték-üzlete.

Főáruházi osztálysorsjáték-üzletei:

Központ: **Teréz-körut 46/a.**

I. fiók: **Váci-körut 4/a.**

II. fiók: **Muzeum-körut 11/a.**

